

Transskription af:
Koreakontoret
S1E1: K-pop

Vært, tilrettelægger og producer: Martin Petersen, Nationalmuseets Østasien-ekspert.

Medvirkende: Satou Holst og Tine Priisholm, som er på illustrationen til venstre, lavet af Pernille Ørum.

Martin Petersen: (sang). Det her er Korea kontoret, og i denne episode har jeg Trine Priisholm og Satou Holst med mig i studiet. Vi skal tale om koreansk popmusik, K-pop og hvad det vil sige at være K-pop fan i Danmark. Tine, du er administrator på Facebook af K-pop fan gruppen Danish ILF's. Og er det sådan nogenlunde præcist, hvis jeg præsenterer dig som Danmarks første K-pop fan?

Tine Priisholm: Jo, jeg var i hvert fald med i 2009.

Martin Petersen: Det kommer vi til at høre meget mere om i 2009. Og Satou du er førsteårsstuderende på Koreastudier på Københavns Universitet og er vel, kan man sige, ved at gøre Korea og din interesse for k-pop til en til dit levebrød til en profession?

Satou Holst: Absolut. Jeg kombinerer min professionelle liv med min hobbyer. Og det er jo det kan man sige. Det var fedt. Ja.

Martin Petersen: Og det kommer vi også til at høre mere om. Og nu tænker jeg, at jeg slukker for den her karaoke version af [Kim Konmo's 'kimke']. Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel og Hollywood.

Intro: Her dyrker Martin Petersen og hans venner asiatisk populærkultur, vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selvom det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D briller frem, for lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til Noraebang mindst 100 gange. Og siden

dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de her kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, Noraebang, er koreansk karaoke. Men det skal jeg nok fortælle dig mere om. For i denne programserie inviterer Martin dig med indenfor i KoreaKontoret.

Martin Petersen: Det du hørte for lidt siden, det var mig der sang til Noraebang versionen af Kim Kon's store hit 'Pinke'. Og mens jeg sang, kom jeg i tanke om svedige håndflader og anspændte skuldre og så venlige og nok også lidt forvirrede ansigter. Ansigter der undertrykte et grin. Mit første år som udvekslingsstuderende i Suwon, som er en by, der ligger lige syd for Sol i Sydkorea. Der blev jeg altså slæbt med i de her Noraebangs, skal vi sige mindst 100 100 gange. Og nu er det bare. Det er som sagt den koreanske version af karaoke. Dengang i 1993 der lå altså en Noraebang på snart sagt hvert et gadehjørne. De var i enhver tænkelig forstand Ikke til at komme udenom. Og der blev jeg så trukket hen. Og I skal prøve at forestille jer, at man har sådan en lang gang, hvor der kommer en masse strøm og en masse skønsang og knapt så skønsang ud af hvert eneste rum. Og åbner man døren til et af de her små rum, så ser man en gigantisk sofa, en lige så stor skærm, et lydanlæg og ja, en tamburin eller to. Og det var nok noget, jeg kunne have brugt her, da jeg sang for lidt siden. Og nå ja, så er der også tit en knap, så man kan ringe efter flere drikkevarer. De venlige, forvirrende leende ansigter, som jeg talte om før de tilhørte kolleger og medstuderende, min værtsfamilie, dates og venner og ja, hvad havde de tilfælles? De havde sådan set alle sammen det tilfælles, at de tænkte, at de var den første til at tage mig med i Noraebang og introducere mig til det. Og hver eneste gang blev jeg altså lidt mindet om, at jeg er så nok ikke en fantastisk sanger, men jeg kunne også mærke, hvordan sangen betyder afsindigt meget i Korea. Altså den var alle vegne. Min værtsfamilie de sad og så sang programmer nogle gange søndagen lang, og der var musik på hvert et gadehjørne også. Men musikken er så også noget, man deler med hinanden og ikke mindst i de her Noraebang.

Efterhånden som jeg blev noget træt af at synge Yesterday og I Did it my way. Der fik jeg altså et par koreanske sange på repertoire. Det her var så en af dem, Kim Gun-mo. Han var i den grad en af tidens største stjerner og Pink, den sang, som jeg sang, den handler altså om en fyr, som er blevet brændt af med det, han selv, hvis han selv skal sige Det er verdens dårligste undskyldning. Han var i virkeligheden alt andet end svedige håndflader og anspændte skuldre. Han lancerede en musikstil med koreansk pop med reggae inspirationer og reklamerede for et tøjmærke i øvrigt også, der matchede stilen. Og på det her tidspunkt var der i Korea i dén grad kommet blod på tanden i forhold til ikke kun at lade sig inspirere fra udlandet, men også at skabe musik og kultur i det hele taget, som kunne nå ud over grænserne. Jeg tog en kæmpe bunke stak kassettebånd med hjem til Danmark, men jeg må sige, at det faldt fuldstændig for døve øren. Mit forsøg på at lancere koreansk popmusik. Hjemvendt til Danmark. Og man må sige, at verden var nok ikke helt klar til at blive erobret af sydkoreansk popmusik, sådan som jeg oplevede det. I hvert fald. Så det blev noget, jeg hørte, når jeg var i Korea, og jeg fik det havde det sjovt med. Fik svedige håndflader af, men ikke så meget derhjemme. Lige indtil for en 10 års tid siden, hvor jeg kunne se, da jeg var underviser adjunkt på Korea studier, kunne jeg se, at K-pop, som det nu blev kaldt, fyldte utroligt meget blandt grupper af danske unge. Og K-pop er jo så den titel, der ligesom havde fået på det her tidspunkt. Og ordet 'haju' begyndte derudover også at dukke op ret hyppigt. Og hallo betyder den koreanske bølge og blev brugt om sydkoreanske popkultur. Musikken, selvfølgelig, men også tv, drama, spil, film, mad, tegneserier og meget mere, som strømmer ud fra fra landet og Tine, du er som sagt en af dem, der først blev ramt af bølgen har hjemme. Har du lyst til at fortælle os lidt om det?

Tine Priisholm: Jo. Som mange andre, så startede jeg faktisk med at lytte til til japansk musik. Jeg hørte japansk popmusik, og i særdeleshed hørte jeg japansk rockmusik, og jeg gik også til japansk

og blev ved med det. Faktisk helt op igennem universitetet. Og som det er med mange andre ting også økonomisk, så Japan og Korea. De har sådan lidt ping pong op gennem historien.

Martin Petersen: Lidt venlig konkurrence kan man kalde det, og nogle gange ikke helt venlig konkurrence. Nogen gange bare konkurrence.

Tine Priisholm: Præcis. Så selvfølgelig, så blev jeg også opmærksom på koreansk popmusik og jeg tror det slog mig, hvor forskellig de to egentlig var, på trods af at de har den her konkurrence, som man kan kalde det, hvor Japan har været... Det er jo et øsamfund. Det er mere det mere lukkede. Så Korea, som du siger... Som du nævnte tidligere, er meget åbent. Altså virkelig. De inviterer folk til at danse med og synge med og lade os inspirere af særlig vestlig popmusik og også de her boybands, som jo kom frem gennem 90'erne. Så der var sådan en blanding af noget, jeg synes var fedt og fremmed, og så også et eller andet, man kunne genkende. Og det var jo lidt at styrtdykke. Jeg tog ned i ned i K-pop og blev involveret i alt, hvad der er koreansk.

Martin Petersen: Nu kan jeg høre du har allerede flere gange nævnt boybands og altså ud over lyden. Hvad kan man sige om dem? Altså er der noget særligt ved koreanske boybands sammenlignet med engelsk og amerikanske? Adskiller de sig ud på nogen måder? Hvordan vil du sætte ord på det?

Tine Priisholm: Jeg vil sige, at de er mere, selvom de fundamentalt er bygget på den engelske og amerikanske model. Altså, det kan man også. Der er nogle rigtig gode dokumentarer faktisk på YouTube kan jeg anbefale om det her. Så økonomisk er de på det for det gode og det onde bygget på samme model som de engelske og de amerikanske. Men jeg vil sige, at de er mere levedygtige, fordi de formår at være meget innovative. De udvikler sig baseret på tidens trends og tager imod inspiration fra forskellige genrer og forskellige arenaer. Også mode og film osv.

Martin Petersen: Hvis man så en musikvideo. Det kan vi jo af gode grunde ikke her. Men hvad vil. Hvad vil du beskrive sådan en musikvideo som?

Tine Priisholm: Jamen faktisk meget dynamisk, og som vi måske også vil komme ind på senere. Så indhenter de inspiration, som jeg nævnte fra for eksempel film. Det kan være fra ikoniske asiatiske film som Bruce Lees film, men det kan også være fra sådan noget som Kill Bill eller James Bond også populær. Og så er det en god et godt mix af dans og mode og musik.

Martin Petersen: Men før vi vender os mod det, så tænker jeg, at jeg startede med at nævne, at du er administrator for en fangruppe. Vil du fortælle lidt om det boyband du er administrator for, og hvorfor du lige har valgt at det er den gruppe der ligesom er ligger der nærmest?

Tine Priisholm: Ja, jeg er glad for at du spørger Martin, hvis bare der var flere der gjorde det. Nej, det er fordi jeg er administrator for en gruppe der hedder Danish i ILF's. Og det er i ILF. Det er navnet

på den fangruppe for boybandet Super Junior og Super Junior. Det er et band, der startede tilbage i 2005 fra det pladeselskab, der hedder SM Entertainment fra Korea, og de var sådan et af de en af de første generationer af boybands i Korea, og i dag så er de aktive i absolut alting. Altså, der er mange af dem, der er radioværter, og de er skuespillere og modeller og ambassadører for bilmærker og alt muligt andet komikere. Og det er også derfor, det er en af de ting, jeg synes er fede ved dem, er, at de skiller sig ud. Som det er med mange, mange boybands i Korea. Så er der ligesom en fast model. Typisk, så ser de jeg vil ikke sige ens ud, men der er nogle forskellige parametre man bliver målt på. Og Super Junior. De bryder på mange måder lidt den her boks der. De ser meget forskellige. Der er mange forskellige højder og drøjder i i gruppen, og de har, som jeg nævnte før, mange forskellige talenter, som også gør sig gældende udenfor musikarenaen, kan man sige.

Martin Petersen: Så det er i høj grad det der gør, at du er fan af dem. Så det er ikke kun musik, men det er i virkeligheden hele hele paletten. Der er hele pakken, der interesserer dig. Men nu nævner du, at der er mange andre grupper, der lidt ligner. Der er noget ensartet. Hvad er det ensartede for noget? Så hvis dem du er fan af, de bryder med det. Men hvad er det så de bryder fra? Hvad er det mere ensartede i K-pop, som du ser det?

Tine Priisholm: Jo, men som som det er, når man som K-pop er en eksportvare på mange måder. Så det er ligesom hvis du skal ud at købe en bil eller et tv eller et eller andet. Så er der nogle forskellige parametre, man går efter. Og i de her grupper, så er der nogle bestemte positioner f.eks.. Der vil altid være en rapper. Der vil altid være én, der er danser. Der vil være én, der er typisk flere vokalist i grupperne, og så vil man have nogle. De har forskellige roller. Der er nogle, der er én, der er den ældste. Det er også en rolle i en gruppe at være. Typisk er man leder for en gruppe. Man er den ældste. Der er nogle, der er de yngste. Så har man nogle forskellige nogle bestemte roller at udfylde i gruppen, forskellige ligesom forskellige jobbeskrivelser.

Satou Holst: Eller nogle stereotyper, også fordi de ligesom laver entertainment programmer de laver jo også en masse tv programmer, der kun handler om Idols, og der er en hel del af deres tv programmer, som kun kan eksistere fordi de har været så stort. Og der er det der med at være den yngste. Så skal man altid lige brokke sig over hvad. Er der hårdt ved at være den yngste, Så skal de altid lige spørges om, og så skal de altid lige brokke sig lidt. Nå, men det her det her, det her med hvem gør det her, det her, det her. Og man aner jo ikke, om det er rigtigt. Det er rigtigt, det de siger, eller hvad det er der foregår. Men det er sjovt, og det er sådan en ting, der bare går igen og igen og igen. Og du ser det i nærmest alle grupper, og det rapper på positionen. De behøver nødvendigvis ikke at være specielt gode rappere. Nogle gange er det bare fordi de er dårlige sangere, at de bliver rappere, og nogle gange er det fordi de er interesserede i at rappe, at de lærer og rappe, efter de er kommet ind i gruppen. Og så er der nogle gange, hvor det faktisk er rappere, der har lært det fra undergrunden i Korea, hvor hiphop er ret stort, som så er kommet ind i grupperne senere. Men det er faktisk også noget, der først begyndte at ske omkring 2010.

Tine Priisholm: Det er netop som du siger, at det er noget af det, der er meget karakteristisk ved K-pop. Det er, at det er ikke noget. Det at være en sanger ikke er noget du er. Det er noget du kan blive. Og det er det der med, at du kan sagtens starte ud med måske ikke at være helt vildt god til at danse, og så får du faktisk kan sige, dit job er at være gruppens danser, og det synes jeg er enormt fascinerende. Den her meget sådan ligelige Så man kan alle sammen starte et sted, og så kan man godt bevæge sig opad. Ja.

Martin Petersen: Jeg tænker, vi bliver simpelthen nødt til at høre noget musik. Foreløbig har vi nærmest kun hørt Kim Gun-mo, og det kan næsten ikke. Det kan ikke være rigtigt. Du har taget. Du har taget noget med Tine.

Tine Priisholm: Det har jeg i hvert fald.

Martin Petersen: Og måske hvis du vil spille det først?

Tine Priisholm: Ja, det kan jeg i hvert fald. Jeg. Jeg starter den nu.

musik: (musik)

Tine Priisholm: Det vi hører lige nu. Det er en sang der hedder 'Kick it' af bandet NCT127.

Martin Petersen: Det var ikke engang Super Junior du havde med?

Tine Priisholm: Det var faktisk ikke engang super junior. Haha.

Martin Petersen: Men fair nok.

Tine Priisholm: Jeg var lige ved det her. Den her sang er helt ny, så derfor meget relevant til K-pop i dag. Og den lyd K-pop har i dag, og bandet er måske værd at nævne, at navnet NCT127, det står for Neo Culture Technology og så.

Martin Petersen: Smukt navn må man sige, ikke?

Tine Priisholm: Og så et 127, altså hundred and twentyseven, det er Koreas længdegrad.

Martin Petersen: Aha, ja.

Tine Priisholm: Så de starter i soul og breder sig til resten af verden. Apropos det her med at række ud.

Martin Petersen: Hvor langt er de nået i denne her bredelse sig til resten af verden?

Tine Priisholm: De er nået ret langt.

Martin Petersen: De er nået ret langt.

Satou Holst: Men de har ikke været her endnu.

Martin Petersen: De er ikke nået til Danmark.

Tine Priisholm: Globalt betyder aldrig Nordeuropa. Men ja, det er et godt eksempel på, at særligt navnet Neo Culture Technology går i dén grad hånd i hånd med, hvad Koreas største pladeselskaber i det her tilfælde SM entertainment de forsøger at. Bevæge sig hen imod. Det er den her blanding af noget noget nyt og så at blande teknologi og kultur til en eller anden form for futuristisk musikstil, som ikke er set før i resten af verden.

Martin Petersen: Og Satou nu tænker jeg, at nu hopper vi over til dig, og vi er jo allerede i 2020 den her futurisme her. At det er også det der, du ser for dig, når du ser på K-pop i dag.

Satou Holst: Absolut. Altså det der er sket, det jeg har set sket allermest de sidste 10 år eller osv. Det er at de er begyndt at komme online. Det kan der komme meget mere online. Altså alle grupper har en Twitterprofil. Alle grupper har en Instagram. Nogle gange har selv personlige Instagram og kommunikerer med fansene igennem det. Og ikke kun deres musik, de er også begyndt på grund af coronasituationen, lige nu, er der nogen, der har haft online koncerter, som simpelthen har været, at de har lejet et koncertsted, og så har de bare været oppe på scenen helt alene med kameraer på dem og så optrådt en hel koncert, som man så kunne betale for at få lov til at se. Og det har NCT blandt andet også gjort. Apropos det der med at blande kultur og musik i det her tilfælde og teknologi, og det har jo også været meget nemmere at blive fan de sidste par år, fordi det er så meget lettere at komme online og finde andre fans. Hvor før i tiden skulle vi lidt ud og rode på Facebook, og så var der lidt nogle små grupper her, der hvor. Nu er de jo kæmpestore, og det er så let at købe og sælge alt det merchandise man selvfølgelig får, når man bliver fan af de her ting. Men min oplevelse i dag er det blevet meget lettere at være fan.

Martin Petersen: Hvor du er så oplagt fan på på nettet, kan man sige. Men hvad med ude i ude i det fysiske rum? Altså kan man... Vi talte om, at det globale du sagde til det globale. Det når ikke helt til Danmark. Er det rigtigt, at det. Oplever du også det, at det er svært at være fan i Danmark?

Satou Holst: Altså i forhold til at vi bor i Europa, så er Danmark et af de svære lande at være fan i. Fordi når grupperne tager på World Tour. Hvis de så ikke lige glemmer Europa i planlægningen. Når de så endelig kommer hertil, så er det jo byer som London. Som jo er kæmpestor. Paris, kæmpestor

Berlin, kæmpestor. Og nogle gange også Moskva. Også kæmpestor. Hvor altså. København er ikke lige størrelsen, og vi er ikke rigtig. På landkortet, når. Når de endelig skal til at planlægge. Så når det endelig er, at de kommer her. Så skal man rejse. Og det kan man så diskutere, hvor let det er. Men jeg tænker, det er lidt lettere at tage til Tyskland, end det er at tage til Sydkorea.

Martin Petersen: Du læser jo også på Korea studier, så du har garanteret også været i Korea. Og hvordan oplever du K-pop i Korea i stedet, hvor det er, hvor det hele kommer fra og stadig kommer fra?

Satou Holst: Altså allerførste gang jeg var i Korea var i 2012, så er det jo nogle år siden efterhånden, og der var jeg helt overrasket, for der blev det virkelig spillet på gader og stræder, og det blev reklameret med overalt, for de er jo modeller for alle de skønhedsprodukter, de har. I Korea har de alle sammen en eller anden K-pop model, og de er overalt. Altså de bliver blæst op på billboards. Deres reklamer er konstant i tv, og de er jo i alle dramaer og så videre, så man ser dem virkelig, virkelig meget. Man er meget exposed til dem, og det var jeg meget overrasket over, og det er faktisk kun blevet større igen. Alle de andre gange jeg har været der. Jeg har været der 8 gange i alt siden 2012 og sidste gang jeg var afsted var i 2018. Hvor jeg følte ikke, at jeg kunne gå ned ad en gade undtagen jeg så et eller andet på vej til et eller andet sted. Og det er jo det kan man jo sige. Det er jo fantastisk for deres kultur, spredning og også for deres eksport, fordi den er jo også steget eksponentielt alle de her år, og det har jo været haju hele vejen.

Tine Priisholm: Jeg hørte faktisk apropos det Jeg hørte, at der var lavet en undersøgelse, som viste, at jeg tror otte procent af turister til Korea i det adspurgte år viste sig at være kommet for BTS. Og det er et band. Otte procent for et band. Altså, det er jo utroligt. Det er jo fuldstændig utroligt.

Martin Petersen: Og så tænker jeg, så er jeg helt vildt nysgerrig. Altså, du har Korea studier blev du inspireret til at læse blandt andet på grund af K-pop. Men kan du se en karriere for dig som som dansk studerende, når du kigger sådan nogle år ud i fremtiden? Altså tror du kun K-pop også betyde, at du får et arbejde på et tidspunkt, der har noget med på den ene eller den anden måde noget med K-pop og Korea at gøre.

Satou Holst: Men mine drømme er lige nu at blive oversætter, så det tror jeg absolut. Og det tror jeg, der kommer til at være langt hen ad vejen. For selv når vi går hen til maskinoversættelse, skal der stadig være nogen, der tjekker det. Og en stor ting jeg har lagt mærke til til alle de koncerter har været her i Europa, hvor der har været koreansk til engelsk tolke eller koreansk til fransk tolke. At nogen af dem er ikke særligt gode, og det tror jeg simpelthen fordi, at man ikke skal certificeres for at blive koreansk til et eller andet folk. Så længe du er koreaner, så har de det med at være lidt ligeglade. Så jeg tænker, at det med at komme ind og være certificeret, det med at komme ind og have en uddannelse, der ligesom opbakker det, at jeg kender kulturen og så videre, vil være en stor fordel for mig. Og jeg interesserer mig også meget for det. Jeg vil egentlig gerne hjælpe andre fans med at have en bedre oplevelse. Og det tror jeg altså bedre oversættelse og hurtig oversættelse vil kunne gøre. Både til koncerter og også online og i produkter.

Martin Petersen: Før du når dertil, så vil jeg bede dig om at oversætte for os at spille et nummer og bagefter oversætte det lidt for os. Hvad det er vi, hvad det er vi hører.

musik: (musik)

Satou Holst: Og nu kan man jo sige der er ret meget engelsk lige i det her stykke. Jeg har spillet. Det er også meget typisk for K-pop. De elsker at bruge engelske fraser og ord osv. Og det behøver ikke at betyde, at de ved, hvad det er de bruger. Og det behøver heller ikke betyde, at det er den rigtige kontekst tingene bliver brugt i. Men de er rigtig glade for at lære engelsk, men det er der så ikke var engelsk i den her del af sangen. Det handler om, at det er en mand, der er virkelig glad for et forhold, han er i. Han føler, at den han er sammen med at gøre ham lykkelig og gøre hans liv ligesom føles som en drøm hver dag. Og hele sangen i sig selv og grunden til at jeg har valgt den. Den hedder Top of the world med [tv issue], er simpelthen fordi at der er nogle meget stereotypiske ting de kommer ind i i de her sange. Og når du begynder at forstå koreansk, så kommer du til at høre de samme ting rigtig mange gange. Det handler om at slå op. Det handler om at blive kærester, og det handler om at være forelsket rigtig, rigtig tit. Og så er det jo så alle alle nuancerne inde for det. Hvor den her synes jeg står lidt ud. Fordi det her handler om et lykkeligt forhold, hvor man faktisk både har nogle ups og nogle downs. Og der er ikke nogen, der er sure. Og der er heller ikke nogen, der er super kede af det, som de plejer at være, være kutyme i de her sange og så også at den er så... Hvis man hører bare det her stykke, kan man høre, hvor mange forskellige genrer de egentlig har inde, bare i en enkelt sang, hvor man ikke rigtig kan placere den. Og det synes jeg også er meget typisk for K-pop. Og en ting der har gjort at jeg har fulgt den her gruppe specifikt i 13 år, er simpelthen fordi de gør hvad de har lyst til. Så vi talte om tidligere. Altså det er fra 90'erne var meget anderledes fra det der var i 00'erne og 10'erne, og de har jo været igennem alting. De har været igennem techno, de har været igennem dubstep, de kameraer har gjort alt, og det her nummer er fra 2015. Og det lyder ligeså nyt nu, som det gjorde dengang, hvilket jeg synes er super spændende og også grunden til at jeg besluttede mig for at lære koreansk, fordi jeg synes det er så sjovt.

Martin Petersen: Her på falderebet, hvis I skal give nogle råd til nogen der har hørt det her program og tænker: Jeg kunne godt tænke mig at vide noget mere om, hvordan det er at være fan af K-pop i Danmark eller bare høre noget noget godt K-pop. Hvad kan I hver give her til allersidst... Giv et eller to korte bud på hvad skal de gøre? Satou først.

Satou Holst: Hvis man gerne vil høre det, så find en eller anden musik app. Det er meget bedre end YouTube. Søg K-pop. Find en eller anden liste og gå amok. Der kommer til at være uendelige lister. Der kommer til at være uendeligt forskellige genrer, som falder ind under K-pop, selvom det overhovedet ikke har noget med pop at gøre. Og hvis man gerne vil være en del af en fandom, hvis man finder en gruppe, man godt kan lide en på Twitter end på Facebook. Hvis man ikke er god til engelsk, så søg på gruppens navn Danmark. Og hvis man sagtens kan engelsk ind på Twitter og så bare søg på gruppen. I finder folk derinde og folk er så søde.

Martin Petersen: Tak, og Tine?

Tine Priisholm: Ja til at starte med vil jeg sige der er jo faktisk kommet og det var jo fuldstændig, altså det havde jeg aldrig nogensinde troet ville ske. Men der er jo faktisk kommet en butik i København for K-pop, og der ligger en der hedder all in K-pop. Jeg vil anbefale dig et godt livligt miljø dernede, kan jeg fornemme. Derudover så vil jeg måske sige, at jeg vil komplimentere og sige, som Satou sagde, at Spotify er eller musikstreaming-sites er rigtig gode at høre K-pop på. Der er efterhånden rigtig, rigtig meget der ligger der, men jeg vil også anbefale at man faktisk komplimentere det med YouTube. Fordi K-pop er meget visuelt, at der er rigtig mange elementer i både musikken, men også dans og mode. Der ligger... Der er YouTube go to, medmindre man bruger koreanske hjemmesider. Der bliver lagt rigtig meget op der.

Satou Holst: Ja, det vil jeg være meget enig i.

Martin Petersen: Fantastisk. Det allersidste: kan I blive enige om, hvad vi skal høre som det afsluttende nummer? Uh...

Martin Petersen: Vi har ikke så meget tid.

Tine Priisholm: Ja. Jo, men jeg vil måske anbefale. Altså nu er jeg jo personligt super junior og sådan nogle ting. Men nu er BTS jo nok det største boyband, så måske du kan finde en, en god sang fra BTS.

Martin Petersen: Hvad siger du Satou? Har du et bud på BTS, hvis du er med på præmissen her?

Satou Holst: Absolut. Jeg skal bare lige tænke to sekunder. Jeg tror, der er rigtig, rigtig mange BTS fans, der godt ville kunne lide denne her sang, som er en af deres nyere. Jeg var personligt inde at se dem live, da den kom ud i Paris, så de kommer her. Den hedder DNA.

Martin Petersen: Det var Korea kontoret i dag, havde jeg besøg af Tine Priisholm og Satou Holst, der begge er kæmpe K-pop fans. Programmet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kan finde hele serien på vores tid.dk eller hvor du normalt finder dine podcasts. Mit navn er Martin Petersen. På genhør.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Koreakontoret S1E1: K-pop](#)

Produceret af Nationalmuseet - Vores Tid.